

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Departament Ubezpieczeń Społecznych
Dyrektor
Eliza Wiśniewska

DUS-II.055.36.2026.MBu
Warszawa, dnia 5 sierpnia 2026 r.

Pan

Szanowny Panie,
działając na podstawie art. 12 i art. 13 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870), w związku z petycją w sprawie: 1) zmiany art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1749, z późn. zm.); 2) zmiany art. 26 ust. 3 tej ustawy, uprzejmie wyjaśniam, co następuje.

1)

W zakresie postulatu zmiany art. 24 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, poprzez podniesienie wieku emerytalnego kobiet i zrównanie go z wiekiem emerytalnym mężczyzn, tj. ustalenie jednolitego wieku emerytalnego kobiet i mężczyzn wynoszącego 65 lat, Departament Ubezpieczeń Społecznych, zgodnie z art. 12 ustawy o petycjach informuje, że przedstawioną sprawę pozostawia bez rozpatrzenia, gdyż sprawa ta była przedmiotem petycji nr 122-2024, która została już rozpatrzona przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Odpowiedź na petycję nr 122-2024 przekazuję w załączeniu. Jednocześnie informuję, że została ona również zamieszczona na stronach internetowych Ministerstwa w Biuletynie Informacji Publicznej MRPiPS.

2)

W zakresie postulatu zmiany art. 26 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, poprzez wprowadzenie odrębnych dla kobiet i mężczyzn tablic dalszego trwania życia, Departament Ubezpieczeń Społecznych wyjaśnia, że ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. prawo do emerytury przysługuje po osiągnięciu wymaganego wieku emerytalnego wynoszącego, w przypadku kobiety co najmniej 60 lat i mężczyzny co najmniej 65 lat, i legitymowaniu się okresem pozostawania w ubezpieczeniu społecznym, bez określenia jego długości.

Na podstawie art. 26 wskazanej ustawy wysokość emerytury dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r. stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy jej obliczenia - tj. zwaloryzowanej kwoty składek na ubezpieczenie emerytalne zapisanej na koncie osoby ubezpieczonej w ZUS - po 31 grudnia 1998 r. do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanej kwoty środków zapisanych na subkoncie oraz kwoty kapitału początkowego po waloryzacjach - przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego.

Wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach. Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach. Ubezpieczony, który osiągnął wiek emerytalny a nie skorzystał z możliwości wystąpienia z wnioskiem o emeryturę ma ustawowo zapewnioną gwarancję

stosowania korzystniejszych dla niego tablic dalszego trwania życia. Bowiem, jeżeli jest to korzystniejsze dla ubezpieczonego, do ustalenia wysokości emerytury stosuje się tablice trwania życia obowiązujące w dniu, w którym ubezpieczony osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn, a nie te które obowiązują w dniu wystąpienia do ZUS z wnioskiem o emeryturę.

Odnosząc się do wątpliwości co do właściwego stosowania wskaźników dalszego trwania życia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych przy obliczaniu wysokości emerytur należy zwrócić szczególną uwagę na fragment przepisu mówiący o stosowaniu wskaźnika „średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego”. Definiuje on bowiem jednoznacznie, że do obliczenia emerytury stosuje się wskaźnik dalszego trwania życia dla wieku równego wiekowi przejścia na emeryturę, czyli ustalony wspólnie dla kobiet i mężczyzn.

W art. 26 ust.3 ustawy wskazuje się, że średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach, a w art. 26 ust. 4 ustawy ustala się, że Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” corocznie w terminie do dnia 31 marca tablice trwania życia.

Stosowanie ujednoliconego wskaźnika dla kobiet i mężczyzn jest wyrazem woli ustawodawcy mającej na celu wyrównanie warunków obliczania emerytur kobiet. Nie narusza to konstytucyjnej zasady równości prawa obywateli, lecz wyrównuje je zgodnie z zasadą równości kobiet i mężczyzn.

Jednocześnie należy wskazać, że system ubezpieczeń społecznych stoi na gruncie równego traktowania wszystkich ubezpieczonych bez względu na płeć, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, stan cywilny oraz stan rodzinny. Zasada równego traktowania dotyczy zaś w szczególności obliczania wysokości świadczeń (por. art. 2a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych – Dz. U. z 2026 r. poz. 199, z późn. zm.). Przyjęcie tablic wspólnych dla kobiet i mężczyzn daje zaś gwarancję, że osoby urodzone w tym samym dniu, które zgromadziły kapitał emerytalny w tej samej wysokości i które przechodzą na emeryturę w tym samym dniu miesiąca, będą miały ustaloną emeryturę w tej samej wysokości, bez względu na fakt, jakiej są płci.

Mając na uwadze powyższe wyjaśnienia uprzejmie informuję, że w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej nie są prowadzone prace w zakresie postulowanym w petycji.

Pouczenie

Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o petycjach, sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

Z wyrazami szacunku

Eliza Wiśniewska

Dyrektor

Departamentu Ubezpieczeń Społecznych

/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/

Do wiadomości:

Biuro Ministra, dot. petycji nr 149-2026